

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Le a fegyverekkel!

A villamos drót a világ minden részébe szétvitte az orosz cár hatalmas szózatát, aki a béke olajágával kezében az európai kormányok és népek elé lépve az általános leszerelést hirdeti. A világ fehér réme a világ fehér reménye lett.

Az orosz cár manifesztumának hatása nagy volt. A világsajtó zugó himnusz zengedez még ma is és ha feltételezhető volna, hogy Európa leghatalmasabb uralkodója a vezérezikkekől kiáradó tömjénfüstre vágyik, úgy a fehér cár nagyon meg lehet elégedve akeziójával, mert a tömjénfüstbe már is bőséges része volt, még mielőtt az első komoly lépés megtörtént hatalmas gondolatának megvalósítására.

Időközben a hangulat annyiban változott, hogy az általános lelkesedés helytadott a ridegebb megfontolásnak. A zajgó himnusz hangjain kívül hallottuk a dionáncziának, a gúnyos nevetésnek áthatású hangját is és attól tartva, hogy talán álom volt az egész, sietünk a földre szállt isteni ideálnak szemébe nézni, kezéhez nyulni, mert bánt bennünket a kétség, van-e csakugyan teste, van-e lelke, életképessége.

Kétségtelen, hogy az orosz cár örvendetes manifesztuma magasztos lelkének nyilatkozata. Cseletről, titkos hátsógondolatokról szó sem lehet. A cár úgy érti szavait, amint mondotta, megkövetelheti tehát, hogy mi is úgy értsük. Kihirdette nemes gondolatát, hogy a világ annak megvalósíthatásával foglalkozhassék.

Mit akar az orosz birodalom hatalmas uralkodója? Az örök békét előkészíteni? Bizony azt nem akarja, mert tudja, hogy lehetetlen. De véget akar vetni a népekre nehezdedő, az államok szellemi és anyagi fejlődését megakasztó fegyverkezésekkel, ez a cár nemes törekvéseinek célja. Bizonyára feltételezhető, hogy a monumentális céljához vezető eszközöket is már jóval előre megfontolta, még mielőtt híres manifesztu-

mával az egész világot felhívta, a nagy műben közreműködésre. Tehát van már programja is és nagyon érdekés feladat volna kitalálni annak tartalmát.

Mindennek előtt meg kell állapítani, hogy a mostani hadseregek fenntartásának óriási költségei mely okokban rejlenek. Az államok csak az általános védkötelezettség behozatala óta tudnak báború esetén az eddiginél sokkal nagyobb hadseregeket felállítani és e védtörvénynek ki-méletlen alkalmazása által végre oda jutottak, ahol állunk: a milliókat számláló hadseregekhez. Tehát nem az aránylag kisebb béke-állományú hadsereg fenntartása teszi tönkre az államok pénzügyi és gazdasági erejét, hanem romlását okozzák a háború esetén felállítandó millió hadsereg részére már béke idejében készletben tartott holt anyagnak, a mindentéle hadi-készletnek költségei. A millió számra felhalmozott fegyverek, fegyverkezési, ruházati és élelmezési cikkek, melyekre béke idején a biza-biztonsága érdekében minden állam törvényho-zása áldozatkészen megadja a roppant költsé-geket, ezek a tulajdonképpen meddő kiadások. Milliókra rugó kiadások azok, bár nemesak a tőke, hanem ezer és ezerszorgalmas kéz is jut e kiadások révén nyereséghez, foglalkozáshoz jut, mert hiszen úgy a tőkének, mint a szorgalmas kezeknek anélkül is vola dúsz alkalmuk az állami élet sokféle más ágaiban és pedig az általános jólét érdekében működni.

Ha pedig az általános védkötelezettség a főoka a most már türethetlenné vált fegyverke-zéseknek, amennyiben csak az tette lehetővé a hadseregeknek jelenlegi óriási fejlesztését, akkor a jelenlegi nyomasztó bajok leghatékonyabb orvosszerét az általános védkötelezettség beszüntetésében, tudniillik az előbbi kisebb számu hi-vatásszerű hadseregek felélesztésében találhat-nók meg.

De erről, sajnos, szó sem lehet. Azért nem, mert először az általános védkötelezettség főalapja

— egyenlő kötelezettség, egyenlő jog — úgy meggyökerezett a népek szívében, hogy nem is lehet gondolni a hadseregeknek valamely más módon alapuló kiegészítésére és mert épen az alkotmányosan kormányozott államok semmi szü alatt sem egyeznének bele az elavult hiva-tásszerű hadseregek újjászervezésébe. Modern korunknak okvetlenül modern hadseregre és csakis arra lehet szüksége.

És mégis a lefegyverkezés gondolata, ha egyáltalában keresztülvihető, csak az általános védkötelezettség módosítása által valósítható meg, és pedig talán csakis törvényes szolgálati idő megrövidítése által. Persze, hogy itt nemesak a tényleges katonai szolgálati idő megrövidítéséről lehet szó. Az utóbbi eszköz a hadsereg hadi-állományának felemelésére szolgál és több költsé-be kerülne mint például nálunk a három évre szabott szolgálati idő megrövidítéséről.

Vegyük például a nálunk érvényben levő védkötelezettségi törvényt. Ismeretes, hogy min-den arravaló polgár köteles a hadseregben 3 évig ténylegesen és 7 évig annak tartalékában és azonkívül még 2 évig a honvédségben szol-gálni. Továbbá 12 évi szolgálata után a népföl-kezőkhöz osztatik be és pedig úgy, hogy a nép-fölkelő kötelezettségének első két esztendejében nyilvántartatik annál a csapatnál, amelynél utol-jára szolgált, minek következtében az egész szolgálatkötelezettség nem 12, hanem tulajdon-képpen 14 évig tart. Nálunk évenként 125,000 embert soroznak be. Háború esetén tehát $125,000 \times 12 = 1,500,000$ kiképzett katona áll rendelkezésünkre, kiknek azonban a fegyverke-zési cikkek, a ruházatot és részben az élelmi szereket is már béke idején készen kell tartani. Ha már most a védkötelezettségi törvényt oly módon megváltoztatnák, hogy két tetteges szol-gálati év után minden katonaköteles egyén há-rom évig a tartalékban és egy évig a honvéd-ségben szolgálna, akkor ez esetben hadilétszá-

TÁRCZA

A gyöngyvirág.

A gyöngyvirág oly kedves énnekem
Minden virág közt legjobb' szeretem.

Alig kel a dal s zöldül lomb s az ág
Már kihuvik a kicsi gyöngyvirág.

Örök tavaszba, él; boldog virág,
Nem látja hogy' ha él e szép világ.

Nem látja azt a sulyos, méla gyászt,
Az őszi tájon a bus hervadást.

Azt látja csak, hogy boldog a madár,
Azt érzi csak, hogy enyhe a sugár.

Boldog ki meghal s szívében a hit:
Hogy csak tavasz, dal, virulás van itt.

Különös módszer.

Mellesleg megjegyezve annak a szállónak a szo-bái, ahol a minap megszálltam, igen csinosak.

Azt azonban nem hallgathatom el, hogy az ajtók, amelyek a szobákat egymástól elválasztják, nem sok-kal vastagabbak a vöröshagyma héjánál.

Nem is vesztettem el egy hangot se azok közül, amelyek a szomszéd szobából áthangzottak.

Nos, hát reggel igen furcsa párbeszédre ébredtem. Egy idősebb ur és egy kis fiu beszélgetett. Ime egy megdöbbentő mutatóvány a párbeszédből:

— Most figyelj, Józsi.

— Igen, papa.

— Edd meg ezt a házat.

— Igen papa . . . megvan.

— Nagyon jó. Most egyél meg többet.

— Megvan, papa.

— Nagyon jó. Most egyél meg egy órát.

— Megvan, papa.

— Igen jól van.

És sokáig tolytatták még ilyen módon a párbe-szédet.

Néha, amikor azt parancsolta fiának, hogy egy-egy ily bizarr tárgyát megegyék (amely a közéletben nem igen szolgál élelmiszertül), hirtelen, minden össze-függés nélkül helyesírási igazságokat mondott, pél-dául.

— Nem, ne edd meg a zongorát. Csak egy g-vel írják . . .

— Ah! — szólt a kis fiu, látható, azaz inkább hallható szomorúsággal.

Nemsokára aztán a párbeszéd egyenesen az álmok és borzalmak világába tért át.

Az apa így szólt:

— 238 ló, 114 elefánt, 1733 tücsök, 29 ornitorinx, 3 ökör . . . stb., stb. Mennyi állat ez?

Néhány pillanat múlva a szegény kis martir felelt:

— 274,816 állat, papa.

— Nagyon jó. Edd meg valamennyit, kivéve a tücsköket és az ornitorinxokat.

— Miért?

— Mert tücsköt egy k-val írják, az ornitorinxot pedig így: o, r, n, i, t, o, r, i, n, x . . .

Igy végződött a furcsa beszélgetés.

Fejemhez kaptam, amely közel volt a szétpatta-náshoz, hamar felöltöztem, s elindultam a város utcáin, hogy jogos es odálkozásomat kissé kiszellőztessem.

Másnap már hajnalban kezdődött a csevegés:

— Józsi, egyél meg egy tevét.

— Megettem, papa.

— Jól van fiam. Most egyél rezet . . .

Most már nem haboztam.

Hirtelen hálóköpenyt kaptam magára, s kopogtat tam szomszédaim ajtaján.

A látvány, amely szemem elé tárult, teljesen meg-nyugtatótt.

Föllélekztem.

A papa kis csokoládé-betűkkel tapitotta helyes-írássra a fiát, amelyek nem voltak sokkal nagyobbak, mint a nyomdai betűk, s a melyeket egy tányérba ra-kosgatott a kis fiu.

Abányszor a gyerek helyesen állította össze a szót, megehetette. Ha rosszul, nem volt joga a csokoládé-mezőn legelni.

Éppen így volt a számolási műveletekkel is. Ter-mészetes, hogy a csokoládébetűket itt a csokoládészá-mok helyettesítették.

Ime, mily szellemes ez az eljárás!

Csak hogy mielőtt az egyetemre kerülénék a fiucs kák, belehalnak gyomorfájdalmaikba.

De azért még most is ballom minden reggel:

— Józsi!

— Tessék, papa?

— Egyél meg egy lombitűrészt. . .

munk csak körülbelül 750,000 ember, tehát a mostaninak a fele volna. Természetesen, távolról sem akarunk e példával hadseregünknek esetleges jövőbeli szervezésére rámutatni, csakis azt akarjuk bebizonyítani, hogy ezen az úton az államok közös beleegyezésével a fegyverkezés terhének megkönnyebbítése tényleg el volna érhető. Hogy az államok védkötelezettségi törvényeinek ily vagy hasonló módon való közös módosítása nemcsak közvetlenül a hadielőirányzatokra, hanem közvetve az államok gazdasági viszonyaira nézve is egyáltalában a legkedvezőbb befolyással volna, az tagadhatatlan. Ennek bebizonyítására csak arra az előnyre mutatunk, hogy a fenti példa szerint az állampolgár már életkorának 27-ik évében teljesítette volna katonai kötelezettségét és feltétlenül rendelkezhetnék önmagával, míg a mostani törvény szerint csak életkorának 33-ik évében érheti ezt el és akkor is csak feltételeken jut e kedvező helyzetbe.

Tehát a leszerelés nem tartozik utópiák, az államok világába, hanem egy megvalósítható lehetőség. De mind a mellett be kell vallanunk, hogy e nagy kérdés megoldása az emberiség legkényesebb és legnehezebb feladatai közé sorozható és kevés reménység van, hogy e megoldás legalább a közel jövőben tényleg sikerüljön is fog. A népek, a nemzetek maguk legnagyobb ellenségei e nemes törekvésnek. Ellenségei önzésük, szenvedéseik folytán. Igenis, hatalmukban áll a jelenlegi általános fegyverkezés óriási terheitől megszabadulni, de lehetséges-e előbb az okokat eltávolítani, melyek bennünket e vég nélküli fegyverkezésre kényszerítettek? Mert a nélkül a leszerelés gondolata csak álom. A katonai leszerelést meg kell előznie a politikai leszerelésnek.

Majláth püspök a tanulóifjúság közt.

Érdekesnek tartjuk közölni az alábbi cikkekét, melyet egyik liberalis lapársunk, a P. N. hozott.

Az erdélyi katolikus státus középiskoláinak értesítőiben figyelemreméltó nyomait látni annak a rendkívüli buzgalomnak, melylyel gr. Majláth Gusztáv erdélyi püspök befolyást keres az egyházkerületében tanuló katolikus ifjúság nevelésére. Sorra bejárja az egyházmegyéje területén levő középiskolákat, mindenütt maga köré gyűjti az ifjúságot, meghallgatja gyónásukat, maga áldoztatja meg őket, meghallgatja feleleteiket, beszélget velük egyenkint s oktatja őket. Az Alkotmány erre nézve az itt következő érdekes szemelvényt állítja össze az erdélyi katolikus státus területén levő középiskolák értesítőiből:

„A vallásos nevelés munkájában — írja a gyulafehérvári főgimnázium értesítője — a tanári testületnek nagy segítségére volt püspök úr ő méltósága, aki nemcsak tekintélyének erejével s mely buzgóságának példájával törekedett hatni ifjúságunk vallásos érzésének fejlesztésére, hanem személyes ténykedésével is sokat lendített a tanulók vallásos érzésének fejlesztésére. Többször megjelent az iskolában s maga köré gyűjtve őket, mélyreható szent beszédeket tartott, gyóntatott, áldoztatott és társalgott velük s mindannyiszor a jóra, a nemesre buzdította őket. Hálás szívvel kellett ezeket itt is felsorolnunk.“

Mesteri hitoktatás vala ez: — írja a marosvásárhelyi főgimnázium jelentése, a növendékeket hitre oktató püspökről szólva, — méltó a hitoktató és főtanító Istentől megszentelt magas szárnyalású lelkéhez.

„Alig érkezék meg körünkbe a püspök, olvassuk a kézdivásárhelyi csantai gimnázium évi értesítőjében — a szívébe zárt ifjúság köré sietett, hogy fáradhatatlan buzgósággal maga oktassa a fiatalságot. Ezután késő estig gyóntatta a tanulók nagyobb részét. Másnap osztályról-osztályra meglátogatta a növendékeket s minden gyermeki szívet megnyerő nyájjassággal, leereszkedő jósággal kérdezgetett.“

„Szent mise után — írják a brassói főgimnázium jelentésében — az igazgató kíséretében ájtott a gimnáziumi épületbe, bement minden egyes osztályba, ahol éppen a pénteki lezárás szerint folytak az előadások, mindenütt élénk figyelemmel meghallgatta a tanulók feleleteit, végül pedig parancsot adott, hogy az egész ifjúság a rajzteremben összegyűljön. Ami megtörténvén, ő méltósága a teljes számmal egybegyűlt tanári kar jelenlétében lelkes beszédet intézett az ifjúsághoz, melyben az Isten szeretettére és egyéb kötelek teljesítésére buzdította. Utoljára ismét bement a VIII. osztály

tantermébe, hol a növendékekkel négy szemközt beszélgetett.

A kolozsvári főgimnázium értesítőjében pedig egy egész külön fejezet rajzolja élénk Erdély püspökét az az „ifjúság körében.“

Brassói levél.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Utálva a múlt levelemben mondottakra, a hitel méltóságának megóvása érdekében, melylyel kimutattam miszerint vidékünk talaja — hogy így szóljak — egyáltalán nem alkalmas a czápák és kacskák tenyésztésére, folytatam a nálunk egymásra változó font s és kevésbé fontos s talán éppen azért érdekes eseményeknek regisztrálását, illetőleg ezen lajstromozásból annyit, a mennyi e rövid levél keretbe befér, — amint következik:

Honterus ünnepségek. Általában olyan kifogástalan volt a szászok magaviselete minden tekintetben ezen a gyönyörűen sikerült ünnepen, — írják a Brassói Lapok, — hogy képes velünk mindazt a sok kellemetlen emléket elfelejtetni, a melyek a legutóbbi év politikai mozzanatainak hulláma házakon a város színei mellett mindezt ott volt a nemzeti színi is. A hivatalos ünnepségek augusztus 20, 21 és 22-én tartattak. Az aug. 20-ki nap legkiemelkedőbb mozzanata a tornai ünnepély volt, hol mintegy 100 leány produkálta magát. Ennek végétével körmenetben járták végig muzsikaszó mellett a különböző utcákat, mialatt az Arpádszobornál is kigyúlt az örömtűz. 21-én d. e. (vasárnap) érték el az ünnepségek főpontjait — a szobor leleplezésével óriási közönség részvétele mellett, mely alkalommal Dr. Böhm Károly egyetemi tanár, a magy. tud. akadémia képviselője is tartott beszédet magyar nyelven, még pedig a szászok folytonos tetszés és helyeslési nyilatkozatai között. Az ünnepségek többi napjaira is kijutott bőven a programmból. Megtartották a különböző egyeteki diszgyűléseiket, voltak különféle előadások, estélyek, lövészet, kirándulások, bankettek bálók stb. — A Honterus szobrát igen szép kivitelűnek tartják, azonban ellenvélemények is vannak; némelyek a helyet kifogásolják, ahol az felállítva van, mások meg az alacsony talpazattal nincsenek megelégedve...

Epizód. A Honterusünnep alatt folyt le a következő diskurzus egy magyar és egy szász atyafi közt: „De boldog az ember! mikor bejövök zöldséggel a városba, sajnálom 5 krt. elkölteni a pénzemből, s ma már 5 frtot költöttem el és — még sem eresztenek be a templomba. (Természetesen; az ipsének nem volt belépő jegye, hát kirekesztették. A templomba is csak saldirózott belépő jeggyel lehetett bemenni. Az összes látványosságokra szóló belépőjegy ára — 10 frt. volt.)

Látványosságok mindenfelé. A sok idegen ugyancsak ide vonzotta a művész világ kicsinyeit, nagyjait, főképpen pedig azt a fajtát, a melynek kereseti forrásának nagy közönség a föltétele. Itt van az ezüstkoszorús Henry czirkusza, ki igazán meg is felel nagy hírének, bizonyítja ezt az a körülmeny is, hogy mióta itt van, mindig teltház előtt játszik. Dummer Augustus a pártatlan; azt mondják felülmulja az eszákban a pártatlan; azt mondják bíró minden pályatársát. — Vannak itt színművészek, népénekese, feleszámmal vendégszereplő cigánybandák, állatsereglet, panoráma, ezéllövészet, kengyelűtő és több afféle; hanem ezek együttvéve nem képesek olyat produkálni mint a melyet a Kolostorutczához közel fekvő téren a czirkusz-menaszéria és panorámánál felállított és folyton működő három drb. verkli produkál; még álmomban is arról gondolkodom, van-e a világon művész, ki ehhez fogható élvezetes műharmonniát így összeszerelni tudjon.

Öngyilkossági mánia dühöng fájdalom társadalmi életünkben. A sok dráma egymást éri: a legközelebbi napokban — métermérték szerint számítva — majdnem egy tucizat ilyen eset fordult elő. Holmi vélemények még oda is vergálnak, hogy az általatokra is átragadt volna ez a modern baj. A minapában tényleg a mozdony elé feküdt egy gyönyörű neufundlandi eb és annak kerekai között lelte szomorú végét, (a gyászszertől azonnal sürgönyileg értesítették hadnagyzárdját), de kérdés, hogy vajon csakugyan öngyilkossági szándékból feküdt-e oda?

Tizenhárom majális zajlott le rövid három hét alatt, nálunk, nem ugyan egyszerre, megtörtént azonban, hogy ugyanegy időben négy is volt. Nagy szabásnak szoktak lenni itt az ilyen mulatságok amennyiben egész vásár van ekkor a helyszínén, hanem

a szemlélő érdeklődését inkább lekötik a vidék százados fákkal koszorúzott gyönyörű helyei. Vigság azonban van ott kvantum szatizs! Még a Jánosbák is szabadkezett engednek eszmabellieiknek ott a bokrok mögött, 3—4 menyecske is forgatván egyszerre, vigan ide-oda közben-közben műértőleg beszélve nekik a táncz magasabb művésztéről s mindjárt kézzel (pardon: lábbal) bizonyítván be ebbeli tudásukat.

A majális azonban nem tart csak este 6, legkésőbb 7 óráig: itt az a szokás; ez idő elteltével vége a mulatságnak.

Az utolsó muhikán. Ez Brassó városának egyetlen s talán utolsó fazakas mestere. Lakása előtt visz el utam a szabadba, személyesen ismerem hát a jó svábot. Egyszer midőn művészetét bámulnám elbeszéli nekem egész élete történetét. Többek közt olyan fájdalmasan panaszkolt el, hogy kitiltották arról a helyről, a honnan mesterségéhez az egyedüli jó agyagot szállíthatta, hogy megese a lelkem rajta. Ugy mondta, hogy a kaszárnyához csatolták azt a tért gyakorló helyül, melyen az a jó agyag található volt s őt azzal utasították volna el midőn egy alkalommal ismét agyagért jött, hogy ezt — a helyet ő Felsége bérelte ki, tehát semmi keresete nincsen itt. Nagyon valószínű tehát, hogy a jó öreggel ki fog halni Brassóban a fazakas mesteremberek nemzedéke...

Ezzel, kifogyva a penna alá valóból, én is befejezem soraimat; majd ha meggyűl, ismét az anyag — folytatni fogom, ha ugyan a most már beálló munka nem fog beakadályozni s akadályozólag hatni ezen szándékom megvalósításában. Addig is Isten vele!

Brassó, 1898 aug. 29.

Kiváló tisztelettel
Ch.

Hivatalos rész.

Ezen cím alatt közöljük jövőre mindazon hivatalos értesítéseket, melyek a tanács intézkedéséből a közönség tudomására hozandók lesznek.

Szám 6210/898

kig.

Hirdetmény. A gyulafehérvári jelentkezés körletéhez tartozó népfölkelők időszakai jelentkezése Gyulafehérvárt 1898. év október hó 10-én reggeli 8 órakor a városházánál fog megtartatni.

Jelentkezésre köteles minden népfölkelésre kötelezett, ki

- a.) katonailag kiképezett,
- b.) katonailag ki nem képezett ugyan, de népfölkelési ajánlati lappal el van látva.

A jelentkezés rendszerint személyesen teljesítendő, személyes megjelenés helyett írásban teljesíthetik a jelentkezést;

1.) a népfölkelésre kötelezett tiszt (tisztviselő) jelöltek:

2.) fölszentelt papok, papjelöltek és papnövendékek amennyiben jelentkezési kötelezettség alatt állanak

3.) az állandó katonai vagy honvédténstetknél alkalmazott valamennyi jelentkezésre kötelezett személy;

4.) közigazgatási és állami tisztviselők, továbbá a tanintézetek tanárai és tanítói, községi és népiskolák tanítói, hivatalszolgák, fegyőrök stb., — ha alkalmazásukban nélkülözhetetlenek és a személyes jelentkezésben gátolva vannak;

5.) a pénzügyőrség és erdészeti jelentkezésre kötelezett személyzete, valamint a vasutaknál, posta- és táviradnál, esetleg közforgalmi intézeteknél alkalmazott és tényleg szolgáló népfölkelők,

6.) azok a jelentkezésre kötelezettek, kik a népfölkelési szolgálat alól a közszolgálat érdekében ideiglenesen felmentve vannak,

7.) azok, kik a jelentkezésre kitűzött napon kétségbeigazolt sürgős és halasztást nem tűrő családi vagy magánviszonyok miatt a személyes jelentkezésben gátolva vannak;

8.) a betegek, ha a betegség hatóságilag igazolva van;

9.) a bírósági, vagy országos fogházban letartóztatott és a föltételes szabadságra bocsátott népfölkelők, ezek írásbeli bejelentéseit a letartóztatási hely főnöke teljesíti.

Az írásbeli jelentkezés a községi előjárásúgnál (városi tanácsnál) ingyen kapható „Jelentkező lap“ pontos kitöltése és a jelentkező által a területi népfölkelő járás parancsnoksághoz, vagy a lakhely község előjárósághoz való benyújtása által teljesíttetik. Az írásbeli jelentkezés a kitűzött jelentkező napon, esetleg az azt megelőző vagy követő 7—7 napon belül teljesítendő.

Ugy a személyes, mint az írásbeli jelentkezés a népfölkelési — igazolványi könyv, katonakönyv, vagy

egyéb személyazonossági okmány elhozandó, illetve csatolandó; az ajánlati lappal bírók ezeket tartoznak bemutatni.

Gyulafehérvári illetőséggel nem bír, de állandóan itt tartzkodó népfölkelők a kitűzött napon itt jelentkezhetnek.

A népfölkelő, ki a köteles jelentkezést elmulasztja kibágást követel s ha katonailag kiképezett, 2 frttól 100 frtig, ha pedig katonailag kinem képezett, 5 frttól 100 frtig terjedhető, esetleg elzárásra — átváltoztatható pénzbüntetéssel büntetettik.

Az ideai jelentkezésre köteles helybeli népfölkelők névjegyzéke a városi tanács katonai ügyosztályánál betekinthető.

Gyulafehérvár szab. kir. város tanácsától 1898 augusztus hó 30-án.

Novák,
kir. tan. polgármester.

Irodalom és Művészet.

* **Vettük a következő felhívást:** Mélyen tisztelt ezim! A haza bőse mondotta: Önsorsunkról magunk rendelkezünk s ha kockára tesszük azt, önmagunk valljuk kárát. Ez szany-igazság áll a mi speciális viszonyainkra is. Ez érte meg bennünk a gondolatot, hogy már a közel jövőben a jobbak, a honszerető szívek támogatásával az Érezhegység aljában — ez expónált helyen — egy társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilapot indítsunk meg „**Bányavidék**” illetve **Arndbánya-Zalathna-Verespatak** ezimen.

A cél, a melyet magunk elé tűztünk, önzetlen, mert minden ízében hazafias. Vagy nem érezzük-e régóta szükségét annak, hogy vidékünk hatalmas intelligenciáját egyesítve, egy zívvel-lélekkel munkáljuk legdrágább kincsünk: édes hazánk földét, boldogságát?

A honfiai kötelességek teljesítésének nem-e a legszebbike volna az, ha mindannyian rajta lennénk, hogy bányavidékünkön, egy egészséges, művelt magyar társadalmat teremtsünk s így egyetértésünkkel, szellemi fensőbbiségünkkel kirihathatlanul beplántáljuk a magyar államozsmét, a honszeretetet szent érzelmét más ajku honfitársainak szívébe is.

Éber figyelemmel kísérve vidékünk közgazdasági életét, lapunkban bizonyára lépten-nyomon alkalmunk nyílna arra is hogy kincseinket, természeti szépségeinket ország-világ előtt, föltárjuk.

Ime nagyjában a cél, a mely szemünk előtt lebeg s a melynek tántoríthatlan hívei leszünk a megindítandó hetilapban.

Kérve-kérjük a mélyen tisztelt ezimet, kegyeskedjék minket szép célunk elérésében honszerető szívének egész meigével támogatni. Lapunk — kellő számú előfizetés esetén — f. évi október hóban jelenik meg. Előfizetési ára egy évre 4 frt. Az előfizetési díjak Papp György kiadó ezimén Gyulafehérvárra küldendő. Hazafias üdvözléssel Zalathna, 1898. szept. hóban, Papp György, kiadó. Spaller József, szakisk. tanár, szerkesztő.

* **Geróffy Fridát**, a Vigszínház színésziskolájának növendékét mint értesültünk Bokody színigazgató szerzedette koloratur énekesnőnek.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1898. szeptember 8.

— **Búcsú.** Lapunk f. olvasóitól és azon ismerőseimtől, akiktől személyesen nem búcsúzhattam el, ez úton veszek búcsút. Ne mulasztatom el, hogy egyúttal őszinte köszönetemet nyilvánítsam Issekutz János szerkesztő urnak és Papp György urnak, a Gy. H. igen tisztelt kiadójának, a kik megnyitották előttem a lap hasábjait és mindenkor jóakarattal támogattak a lapnál kifejtett munkásságomban. Szíves jóindulatokba ajánlva magamat, maradok tisztelettel **Tauber Kornél**, a Gyulafehérvári Hírlap segédszerkesztője.

— **Tauber Kornél**, lapunk főmunkatársa, tanulmányainak folytatása végett a fővárosba távozott. A derék ifjúnak távozása nagy veszteség lapunkra nézve, melyet önzetlen lelkesedéssel, teljes odaadással támogatott egy hosszú éven át. Volt idő, midőn lapunk csaknem árván maradt az előzőleg birt munkatársainak elpártolása miatt — (ki tudja, nem-e bánták meg az elpártolók azóta oktalannak tettüket?) — s Tauber kollégánk is nagy mértékben ki volt téve a kísértéseknek; de ő még se hagyta el lapunkat, kitartott velünk és mellettünk, és szolgálta lapunkat minden különösebb érdek nélkül, tudásának, jóakarátának teljes melegével. A rokonszenves és lekötőlező modorú ifjú távozását sokan fájlalják városunkban, hol a társadalmi élet élénkítésére is igen sokat tevékenykedett. Kívánunk neki teljes sikert kitűzött céljának eléréséhez!

— **Veni sanctae.** A gyulafehérvári főgymnázium ifjúsága részére az iskolai év ünnepélyes megnyitását vasárnap délelőtt 9 órakor a várbeli nagytemplomban Veni sanctaeval kapcsolatos istentisztelet tartatott, melyen a misét szokott segédlettel Fábian S. nagyprépost mondta. Mise után Zlamál Á. székesegyházi hitszónok

és főgymn. tanár tartott alkalmi egyházi beszédet, melyben az életcéz elérésére adott igen becses és követendő tanácsokat az ifjúságnak.

— **Hirtelen halál.** Mint részvétellel értesültünk, K n a r r Ignác, a Knarr I. és Grund J. gyulafehérvári ruha nagykereskedő czég társtulajdonosa, szívészélbűdés következtében hirtelen elhunyt Marosvásárhelyt, hol éppen vásárban volt. A halál a ruhás sátorban érte a főrekrvő kereskedőiparost, kinek családját táviratban értesítették a szomorú esetről. Nyugodjék békével!

— **A tanév megnyitása.** Főgymnáziumunkban a tanév ünnepélyes megnyitása f. hó 4-én vasárnap d. e. 11 órakor volt. A teljes számban megjelent tanári kar és az összesereglett tanuló ifjúsághoz A v é d J á k ó főgymnáziumi igazgató intézett lelkes beszédet, kitartásra, szorgalomra és az akkor felolvasott törvények szigorú betartására intvén az ifjúságot. A kollégáitól és a tanulóktól általános kedvelt és népszerű igazgató beszédét hangos éljenzéssel köszönte meg a hallgatóság, mire az ünnepély véget ért.

— **Szerencsés ember** volt Buncsina Mihály lupényi bányafelőr, a ki a f. hó 1-én a reggeli órákban elvesztett 70 frt készpénzt ugyanazon nap az esteli órákban megkapta. A dolog úgy történt, hogy miután nevezett a fiát a helybeli gymnáziumba beíratta s a szükséges tandíjt leakarta volna érte fizetni, pénzes tárczájának csak a hűlt helyét találta — útközben elvesztette. Képzeltetni a szegény ember elkeseredését; egész napon át járt-kelt alá s fel, de elveszett pénze csak nem akart előkerülni. Estére kelve, találkozott Roska József rendőrfőkapitánnyal, ki azt az öröndetes árt közölte vele, hogy a 70 frtja megtaláltatott. — S ki volt a megtaláló, hogy adjak neki nyomban tíz pengő forintot? kérdé az örvendő ember. — A megtaláló én magam vagyok, pénzt a gymnázium épülete előtt találtam meg. Ime itt van, melyből a felajánlott 10 frtot ezennel átadom az ön fiának — szólott a főkapitány s úgy tett, a mint mondá. A boldog apa és még boldogabb fia alig győzték szóval a bálálkodást, s a nem remélt örömr nem is sajnáltak maguktól nyomban egy kis borosvacsorát.

— **A tanuló ifjúság** ez évben felette nagyszámban kereste fel a gyulafehérvári főgymnáziumot. Különösen az alsó négy osztály népesedett meg szokatlan mértékben, úgy, hogy az első osztályt valószínűleg meg is kell osztani. Az összes tanulók száma közel 300-ra rög. A parallel osztály felállítására iránt, mint halljuk, már lépéseket tett az igazgató.

— **Az első kiállítás.** Mátyás király lovas szobrának lellezése alkalmával, a jövő év augusztus 1-re műtörténelmi kiállítás lesz, mint már említettük, Kolozsvárt. A felhívások folytán a kiállítás első tárgyát a kereskedelemügyi miniszter küldötte a bizottságnak. Megküldötte a millenium történetére nézve kiadott mű 9 vaskos kötetének diszkiadását. A bizottsága vármegyékot is megkereste a kiállítás ügyében. Az első a mely lépéseket tett, az erdélyi részek vezér vármegyéje, Kolozsvármegye volt. A megye kitűnő alispánja Lázár István gróf, azonnal megindította megyéje területén az akeziót, a kiállítás érdekében.

— **Sajtóper.** Az „Alkotmány” ezimű lap egyik közelebbi számában a Sigmond-féle félmillió ügyből kifolyólag erősen megtámadta a kolozsvári pénzügyigazgatóság több tisztviselőjét. A kolozsvári pénzügy vezetője e miatt elnökileg előterjesztett jelentésben kért vizsgálatot a pénzügyminisztertől, a vezetése alatt álló igazgatóság tisztviselői ellen, hogy alkalmuk legyen az ártatlanul meghurczolt tisztviselőknek elégtételt szerezni. A vizsgálat befejeztével sajtóper fogak a közlemény írója ellen indítani.

— **Korai halál.** Ismét meghalt egy fiatal leány. Ez is sokat szenvedett, mint annyi más, kinek teher volt az élet. A most elhalt leány árva volt. Ugy nőt fel a szülői szeretet melege nélkül. Azaz hogy anyja volt ugyan neki, de az szegény volt, nem gondolhatta magzatát, korán munkára adta, hogy a mindennapi kenyerét keresse meg a saját keze dolgával. És meg is kereste. Eldegélt, mint a pusztai fű, mely a hajnali harmattól kapja az éltető vízesepet. A sanyarú életmód azonban megtörte a boldogtalant, s hozzá még szeretett is — reménytelenül. A kettős teher alatt megroskodt a gyenge szervezet, beteg lett, meghalt, most már pihen oda lent, hol nem fáj semmi . . . Minek is van szerelem a világon. . .

— **Értesítés.** A Kolozsvárra menő vidéki közönséget s főleg a szülőket, tanfőfiakat és a tanítézetek növendékeit értesíti az Erekye Múzeum igazgatósága, hogy a múzeum Unió kiállítására a tornavivodában s ugyanitt az Erekye Múzeum gyűjteménye megszemléltető délelőtt 9 órától alkonyatig, a nappali idő bármely órájában. Az Unió kiállítás szeptember 18-án bezáratik s a képek és ereklyék a kiállítóknak haza küldetnek.

— **Siketnémák jubileuma.** Szép ünnepélyre készül a siketnémák kolozsvári országos intézete. Vasárnap délelőtt 11 órakor fogja ugyanis megnyitani tíz éves fűállása után a tizenegyedik iskolai évet s ezzel az alkalommal lelepezik az intézet megteremtőjének, a feltigyelő bizottság és a fanári kar által készítettet igen sikerült olajfestésű arczképét. A lelepezés alkalmával Dobál Antal feltigyelő bizottsági tag fog beszédet tartani. Az ünnepélyre az intézet jóakaróit szívesen látja az igazgatóság.

— **Erdélyi kárpátgyelet képei a vasuti állomásokon.** A kereskedelemügyi miniszter illetve a m. á. v. igazgatósága megengedte az EKE nek, hogy Erdély természeti szépségeiről kiadott színes képeit az m. á. v. állomásain kifüggeszthesse. Az egyesület ez engedély alapján a főbb állomásokon már elhelyezte képeit és folytatólag ellátja a többi állomásokat is. A képek füveg alatt barna keretbe vannak foglalva. Használókép szándéka az EKE-nek a külföld állomásait s ilyen képekkel ellátni. Az elhelyezett képek egyike ia esikvármegyei Gyilkostavat, másika az a l s ó f e h é r m e g y e i remetei sziklaszorost ábrázolja. Mindkét képet a Kosmos budapesti műintézet sokszorosítottan g művésziesen.

— **Betiltott bucsu.** Laczfaluban Lukácsiu-László hirhedt román agitátor székhelyén a románok Boldogasszony ünnepén ismét bucsut akartak tartani. A bucsut, amelyet az egyházi hatóság is betiltott, most sem tarthatták meg a hatóság beavatkozása miatt. A bucsura seregleg idogeneket a esendőrség visszapanesolta.

— **Birkózás egy zergével.** Boreza Bodolat János türkösi lakos a napokban kaszálóján egy ismeretlen állatot pillantott meg. Közel menve látta, hogy zergével van dolga. Megragadta, hogy leteperje, a m azonban hosszas birkózás után csak akkor sikerült neki, midőn késével az állatot leszurta. A leszurt zergét, a mely borjúnagyságu, bevitték a faluba és a husát kimérték.

— **A belügyminiszter és a medvék.** A medvék bizonyosan halászak lesznek Magyarországi belügyminisztere iránt, aki védelmébe vette a szegény medvéket. Azokat t. i. a melyek kopott bundájukban költetlen tánczot járnak a falu gyermekeinek örömére. Vége lesz most már ennek, mert a belügyminiszter rendeletet adott ki, melyben meghagyja, hogy a medvétánczolókat már a határról vissza kell utasítani. Ha pedig már a határon bejöttek s az országban kóborolnának, ellenük az 1879. évi LX. törvényezikk 66 illetve 121. §-a alapján kibágási eljárást tehet folytatva s elmarasztaltatás esetén büntetésük beállása után haza utasítandók. A medvék pedig az esetleges tulajdonosaik a kihágásban vétkeseknek találtnak az 1879. év XI. törvényezikk 23. §-a alapján az 1887. évi V. törvényezikk 61. §-a értelmében ítéletileg, különben pedig közbiztonsági szempontból közigazgatásilag elköbozandók, és elpusztítandók, bőrük pedig, esetleg az évi XXVII. 1892. törvényezikk 3. §-ában megjelölt ezéla értékesítendő. Lehet gondolni, milyen vegyes érzelmekkel fogadnák a medvék ezt a rendeletet, ha — olvasni tudnának. De jobb is, hogy nem tudnak, mert bár a miniszter megszünteti a rabságukat, hanem ugyancsak drága árt szabott ennek. A medvék bőrükkel fizetik meg szabadságukat, a mi bizony nam kellemes dolog még a medvének sem. Különben pedig itt volt az ideje, hogy a csavargómedvétánczolókat megrendszabályozták.

— **Őszi gyümölcskiállítás.** Az ideai őszi gyümölcskiállítást október hó 9—16-ig tartják meg a mezőgazdasági múzeumban Budapesten. A kiállítás súlypontját a gyümölcs és szőlőre fektették, de ki fognak állítani konyhakerti terményeket, virágokat, virágkötési és diszítési munkákat és gyümölcs feldolgozására és értékesítésére szolgáló gépek és eszközöket is. Az utóbbi gépek kiállítása nemzetközi lesz, míg a többi tárgyak kiállításában csak magyarországi termelők vehetnek részt. Szép kiállításra számíthatunk, bár ebben az évben nem nagyon sikerült a gyümölcstermés, sőt a szilvából és dióból nagy mennyiség áll rendelkezésre a kivitel céljaira is. A kiállítókat számos arany, ezüst és bronzéremmel, azonkívül több pénzdíjjal jutalmazták.

— **A vasuti szerencsétlenség ellen.** Valami jó biztonsági érzést kell az emberben, ha hallja, hogy mérnökök, szakemberek egyre fáradsnak olyan gépeze- teken, amelyekkel úgy ahogy, elejét lehet venni a vasuti szerencsétlenségeknek. Prágában a minap tettek kísérletet egy ilyen új eszközzel. Főltalálói: Sponar-Adler és Konecny mérnökök. A szerkezet egy a pályatest fölött elhelyezett eszközökből áll, amely, ha kellőképpen beigazítja, úgy érinti az alatta elhaladó, s hozzá alkalmazott szerkezetű mozdonyt, hogy annak gőzcsipja és vacuum-fékje egyszerre működni kezd: a vonat kis távolságra megáll, anélkül, hogy a mozdonyvezető bármit is tett volna. A kísérleteknél 85 kilométer sebes- séggel haladó vonatot állított meg a szerkezet a nyílt pályán. Az osztrák vasutminiszter maga is jelen volt a kísérleteken s a próbákat az ő intézkedésére tovább is folytatják.

— **Szines fényképek.** A fotogr afusok egyre kísérleteznek, hogy miként lehetne legjobban színes fényképeket előállítani. Most Kolozsvárról írja tudósítónk, hogy a magyar fényképészek nesztora, Veress Ferencz kolozsvári fényképész szenzációs eredményt ért el a színes fotográfálás terén. Tíz évi kísérletezés után olyan anyagokat fedezett fel, amelyek segítségével a napsugár néhány perc alatt az eredetiből mindenben hasonló színes képet másol. Kezdetben hat hétig kellett a képet a napsugárnak kitenni, a másolat akkor s halvány volt, most elég néhány perc arra, hogy a színeket mindenben hűen visszaadja. Veress eddig 4839 kísérletet tett és 1236 esetben vált be a találmánya. A színes fényképezés terén az ő eredménye a világon eddig a legnagyobb. Egy angol társaság százazereket ajánlott fel, hogy találmányát velük megismertesse. Veress azonban nem tette, mert reményli, hogy még milliókat szerezhet a találmányával hazájának. Egyéb-ként javában dolgozik a találmánya tökéletesítésén.

— **Villamos motor a nyakkendőben.** A világ legparányibb motorját Amerikában egy értelmes yankee készítette a nyakkendő gombja számára. Ez a legújabb ékszer Amerikában most nagyon divatos azokban a körökben, ahol az árát megfizetik. A különös ezéla felhasznált villamos motor nem nagyobb, mint egy kétfülleres és távolról föl sem tűnik, de közletről az ember meghallja a zajt, amelyet a nagy gyorsasággal dolgozó apró gép csap. A motor zakatolása olyan, mintha méhek döngésének körülötte. A miniatűr-motorba a villamos áramot egy a melléyzsebbe rejtett kis battery szolgáltatja.

— **Puch és Puch.** Van két biciklikereskedő. Puch. Az egyik János, a másik Márton, János átlag minden héten egyszer kiírja Mártonról a lapok hirdetései rovatában, hogy hülye és ezért fizet sok forintot Márton ezt olvassa, és másnap kiírja Jánosról, hogy számár és ő is fizet. Tehát a két Puch, hogy minden reggel azt olvashassa az újságban, hogy hülye, ezeket ad ki. János védjegyet bocsát ki, Márton is. János részlete adja a gépet, Márton is. Márton azt mondja Jánosról, hogy nem János, János azt feleli Mártonnak, hogy nem Márton. Puch és Puch minden rosszat elmond egymásról nyomtatásban, és a magyar közönség mosolyog úgy Jánoson, mint Mártonon. Érdekes, hogy egyik se magyar és mégis keres mindenik annyit ebben az országban, hogy a másiktól vastag betűvel ki nyomathassa, hogy hülye. A magyar közönség legjobban tenné, ha mulatna a veszekedésükön, azon, hogy csalónak, gazembernek — s a mi a legfájóbb törekénynek mondják egymást, és elhinné mind a kettőnek azt, amit mond. Aztán pedig menne biciklit venni magyar gyárhoz.

— **A cigányok a mult században.** Ujabban ismét előtérbe lépett az ugynevezett cigány kérdés, melynek megoldását fontos társadalmi és közgazdasági érdek követelné. Most előttünk van Mária Teréziának 1778-ban kelt rendelete, mely a cigányok megrendszabályozását célozza. A szabályrendeletből látszik, hogy a mult századbeli cigányok sem voltak különbek, mint a mostaniak, a kik épp olyan kóbor életet folytatnak, bizonyos ruházathoz járnak, dűghussal táplálkoznak, kupeczeskednek, lopnak, koldulnak, mint dicsőséges ősapjaik. A gondos királynő rendelete imígyen akarta civilizálni a fekete honpolgárokat:

1. Minden cigány házépítésre kényszerítessék a többi lakosokkal egy sorban; sátraik és kalyibáik szét-hányattassanak.
2. Senki őket többé cigányoknak nevezni a T. Nemes vármegye által rendelendő büntetés alatt ne mérésszelle, hanem újpolgároknak neveztesse.
3. Rubázttyokat a többi helység lakói, kik között laknak, ruházttyukhoz alkalmaztassák.
4. Nem szabad vajdát választaniok, továbbá tilalmaztatik akármínemű néven nevezendő dűghussal való élés. Erre pálcát, a nőknek pedig korbácsot szabott a rendelet, de ezenfelül, a kit mégis dűghusevésen érték, azt minden egyes alkalommal egy hónapra bezárták a megye tömlöczébe, hol kenyéren és vízen kellett koplalnia.
5. Tilos a „lovakkal lévő kereskedés és minden eserebere.”
6. A kovácsmesterséget és hegedülést szabad volt tovább is folytatniok, de bacsak állandóan letelepedtek valahol s itt is „a hegedűsök helyéni ne engedtesse-nek, hanem dologra kényszeríttessenek.”
7. „A cigánygyerekek, kiknek nevelésüktől legtöbb függ, ha két esztendősek, elszedettessenek és más gazdáknak adattassanak s azoktól minden napra egy garas fizetessék, miglen tizenkét esztendőjüket be nem töltik.”

A rendelet, mely ilyen szabályozott életmódra kényszeríti a cigányokat, ezekkel a jellemző szavakkal kezdődik: „Eddig az ideig mind Istennek megbán-tásával, mind felebarátaink botránkozásával s a közön-éges jónak valamintire való kisebbségével helytele-sül helyülésében, lopásokban s más egyéb rosszasa-

gokban életét folytató cigány nemzetet jobb életre hozni kívánván... Mindebben pedig az a csodálatos, hogy a cigány-kérdésre száz és egynehány évvel ezelőtti sokkal több súlyt fektettek, mint manapság, a civilizáció századában.

Ötletek.

Még a legjobb talányt is könnyebb megcsinálni mint megfejteni.

Azok a leghösiessébb asszonyok, akik kimennek egy boltból, anélkül, hogy vásároltak volna valamit.

A nevetés néha nem más, mint vidám sirás.

A lángész előtt minden ajtó kinyílik, amelyen ki-dobják.

Ha férfiak hátrafordulnak, legtöbbször asszony csavarta el a fejüket.

Nyílttér.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. ud. vari szállító) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Szám 510 — 1898. bir. végr.

129 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróaság 1898 V 181 számú kiküldött végzése által Bécsi J. N. Seimeldler kereskedő végrehajtató javára gyulafehérvári Weisz Pál kereskedő ellen 43 frt 20 kr. tőke, ennek 1898 év április hó 14-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság VII/20—1898 lefoglalt és 1129 frt 25 krra becsült vegyeskereskedéshez tartozó többféle áru cikkek, többféle házbutorok, 2 ígás ló és 1 teher hordó lőszekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1898 V. 222/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközzésére **1898-ik évi szeptember hó 12-ik napjának** délelőtt 10 órája batáridőül kitzetnek és ahhoz a venni szándéko-zók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. ti. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldötténel vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes batáridő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvár 1898-ik év augusztus hó 31-ik napján.

Csi a Lázár kir. bir. végrehajtó.

1953—1898 tkvi szám.

130 1—1.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Prezsa Aron végrehajtónak Kovács Paraskia szül. Podár drassói lakosok végrehajtást szenvedők ellen 24 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a drassói 103 szíjkrben A + 12,13 rendszám alatt foglalt ingatlanokra összesen 359 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1898. évi október hó 1-én** d. e. 9 órakor Drassó községében megtartandó nyilvános árverésen a kikáltási áron alól is el fog adni.

Arverezni szándéko-zók tartoznak az ingatlanok 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban

jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezés-ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóságtól.

Kelt Gyulafehérvárt, 1898. évi július hó 11-én.

A kivonat hitelességét igazolja.

Muntján Miklós, kiadó.

Sz. Ad. 543 — 1898.

131 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróaság 1650/898 polg. számú végzése által Alsó-Maros-Váradjai Glück Adolf végrehajtató javára Borsómezői Kukuján Ilie és 1 ellen 333 frt 26 kr. tőke, ennek 1897 év november hó 7-ik napjától számítandó 8% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság V/23—1898 lefoglalt 344 frt 50 krra becsült többféle fehérneműek, házbutorok, 4 drb. vas-abroncosos hordó, 1 léczes törökbuza kas és 1 taserítés-ólból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 148/4—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Borsómező községben alperesek Kukuján Ilie és Elisáveta lakásuk-nál leendő eszközzésére **1898-ik év szeptember hó 15-ik napjának** délelőtt 10 órája ujból batáridőül kitzetnek és ahhoz venni szándéko-zók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingósá-gok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldötténel vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes batáridő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1898-ik év augusztus hó 31-ik napján.

Csi a Lázár kir. bir. végrehajtó

THE PREMIER

CYC LE Co. LTD.

(Hillmann, Herbert és Cooper.)

Műhelyek: CONVENTRY, EGER, DEOS. Csehország, Nürnberg m.

Egyedüli raktár Gyulafehérvár és vidéke részére

Jäger Tamásnál

Gyulafehérvárt.

Fáj Önnek a foga?

Ha igen, úgy vegyen azonnal

BENCSIK-féle FOGCSEPPET,

mely a legkinosabb fogfájást is röktön beszünteti.

Egy kis üveg ára 25 kr.

Kapható: Bencsik Lajos gyógyszerárában Szeged. Továbbá Góth Gyula urnál Gyulafehérvár.